

Samyeli vurunca, gülün alına
Soldurur rengini, dal onu bilmez
Konar gamlı bülbül, gazel dalına
Döner divaneye , gül onu bilmez

Feleğe kahrıdır, boğun eğmesi
Melül, mahzun olur, hal onu bilmez
Kavurur gönlünü, sevda nâğmesi
Mum gibi erirde, yâr onu bilmez

Gönülden geçenler tel, tel dökülür
Anlatamaz halin, lâl onu bilmez
Tükenir cümleler, için burkulur
Salar halden hale ,dil onu bilmez

Ezel bahar olur,döner mevsimler
Solun gonca güldür, bağ onu bilmez
Kopar bir fırtına , solar gönüller
Yıkılan bağlardır, dağ onu bilmez